

УДК 35.075:352.07

Полішкевич Л.Д.

Національна академія державного управління при Президентіві України

АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

У статті висвітлено науковий доробок у сфері надання адміністративних послуг. Розкрито особливості та сутність поняття «адміністративна послуга». З'ясовано місце адміністративних послуг серед всіх послуг, які надаються органами державної влади та місцевого самоврядування. Визначено ознаки адміністративних послуг. Здійснено класифікацію адміністративних послуг.

Ключові слова: адміністративна послуга, публічна послуга, управлінська послуга, ознаки адміністративних послуг, класифікація адміністративних послуг.

Постановка проблеми. В умовах переходу України від закритого тоталітарного режиму до демократії та утвердження її як правової, соціальної та демократичної держави потребують переорієнтації підходи до служби в органах місцевого самоврядування.

На тлі вказаних перетворень відбувається зміна пріоритетів у діяльності органів місцевого самоврядування, зокрема у відносинах між владою і громадськістю. Людина, її права і свободи визнаються головною соціальною цінністю, а головним завданням органів місцевого самоврядування визначається надання якісних адміністративних послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Адміністративні послуги були предметом наукових досліджень таких вітчизняних науковців-правників, як В. Авер'янов, К. Афанасьєв, Е. Демський, І. Коліушко, К. Ніколаєнко, Г. Писаренко, В. Тимошук та ін. Вагомий внесок у вивчення й дослідження надання адміністративних послуг зробили вітчизняні дослідники в галузі науки державного управління: Н. Васильєва, О. Оболенський, А. Ліпенцев, В. Телицька, Н. Шамрай та ін. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень із цієї тематики, все ще лишаються невирішеними проблеми визначення дефініції «адміністративні послуги».

Метою статті є визначення теоретичних аспектів адміністративних послуг, що надаються органами місцевого самоврядування. Для досягнення цієї мети були поставлені такі завдання: висвітлити науковий доробок у сфері надання адміністративних послуг, розкрити особливості

та сутність поняття «адміністративна послуга», з'ясувати місце адміністративних послуг серед всіх послуг, що надаються органами державної влади та місцевого самоврядування, визначити ознаки адміністративних послуг, здійснити класифікацію адміністративних послуг.

Виклад основного матеріалу. Реформування служби в органах місцевого самоврядування в Україні має на меті забезпечення відкритості, прозорості, зростання довіри громадськості до місцевих органів влади, толерантності у відносинах громадян і посадовців, поліпшення якості та своєчасності надаваних громадянам адміністративних послуг.

Однією з рушійних сил реформування виступають зростаючі вимоги з боку суспільства до ефективності роботи органів місцевого самоврядування та якості надаваних ними адміністративних послуг.

Діяльність органів місцевого самоврядування під час реалізації покладених на них чинним законодавством повноважень набуває сервісної спрямованості, а громадянин виступає у відносинах із владою вже не як прохач, а як споживач послуг. При цьому орган місцевого самоврядування орієнтується на потреби споживача аналогічно тому, як у приватному секторі надавач послуг орієнтований на потреби споживача («клієнта»), його запити та інтереси [5, с. 116].

У науковій літературі поняття «послуга» тлумачиться по-різному: як дія, вчинок, що приносить користь іншому, вид діяльності, робіт, особливий вид продукції, результат взаємодії виконавця зі споживачем, об'єкт продажу у вигляді дій, вигод

або задоволень, будь-який захід або вигода, форма прояву повноважень [10].

Підходи до розуміння поняття «адміністративної послуги» теж не вирізняються однозначністю та постійністю. Упровадження цього терміну припадає на початок проведення в Україні адміністративної реформи. У цей період «адміністративні послуги» ототожнювалися з «управлінськими послугами». Згодом позиція науковців дещо змінилась, а адміністративні послуги стали розглядатись як складова «державних» та «муніципальних» послуг.

Дослідженню правової природи адміністративних послуг, виявленню їх специфічних ознак та класифікації послуг за відповідними критеріями присвячено чимало праць науковців правничої сфери. Зокрема, І. Коліушко окреслив сферу публічних послуг, до якої відніс усі послуги, що надаються органами держави та місцевого самоврядування. При цьому залежно від суб'єкта, який надає публічні послуги, дослідник виділив послуги: державні (надавачами виступають органи виконавчої влади й державні підприємства, установи й організації) та муніципальні (надавачами є органи місцевого самоврядування і комунальні підприємства, установи, організації) [5, с. 28]. Науковець апелює терміном «управлінські послуги», яке згодом трансформується в термін «адміністративні послуги», як такий, що більше відповідає змісту цієї категорії, оскільки вказує на суб'єкт, який надає такі послуги (адміністрацію, адміністративні органи), а також характеризує владно-публічну (адміністративну) природу діяльності щодо надання цих послуг. Під останніми науковець розуміє передбачену законом розпорядчу діяльність уповноважених органів (органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування), що здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб і спрямована на реалізацію їх прав, свобод та законних інтересів [5, с. 117].

К. Афанасьєв розглядає «управлінську послугу» як діяльність органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування (їх посадових осіб), пов'язану зі створенням організаційних умов або забезпеченням реалізації суб'єктивних прав, законних інтересів і виконанням обов'язків фізичними або юридичними особами, яка здійснюється за зверненнями цих осіб і офіційним результатом якої є адміністративний (індивідуальний) акт [2, с. 28]. Згодом науковець для означення послуги, що надається органами виконавчої влади, виконавчими органами місцевого самовря-

дування й іншими уповноваженими суб'єктами і надання якої пов'язане з реалізацією владних повноважень, вживає поняття «адміністративної послуги».

К. Николаєнко під управлінськими (адміністративними) послугами має на увазі передбачену законом діяльність адміністративних органів (органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування), пов'язану з реалізацією їх владних повноважень, яка здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб і спрямована на реалізацію їх прав, свобод і законних інтересів, а саме: видачу дозволів, акредитацію, атестацію, сертифікацію, реєстрацію з веденням реєстрів, легалізацію суб'єктів, легалізацію актів, нострифікацію, верифікацію, соціальні управлінські послуги [9, с. 247]. Розуміючи під управлінськими послугами не лише юридично оформлені дії, але і рішення уповноважених суб'єктів (органів публічної адміністрації), що є необхідною умовою для реалізації конституційних прав і свобод суб'єктів звернення (фізичних і юридичних осіб), науковець вважає за доцільне в подальшому використовувати саме термін «адміністративні послуги».

Тож з часом поняття адміністративної послуги відмежовується від «управлінської послуги». Зокрема, В. Сороко під адміністративною послугою має на увазі дію виконавчого механізму державного органу чи його апарату щодо забезпечення інтересів та свобод фізичних і юридичних осіб у контексті законодавчо визначених порядків реалізації своїх повноважень, що конкретизовані нормативно-правовими актами, зареєстрованими в законодавчо визначеному порядку, а під управлінською послугою – функціональну діяльність державного органу стосовно вироблення і реалізації державної політики з регулювання певного сектору економіки чи соціального життя [15, с. 16].

Ми погоджуємось із позицією тих науковців, які вважають, що доцільніше вживати термін «адміністративні послуги», оскільки при цьому здійснюється посилання на суб'єкта надання послуги (адміністрацію), та владну (адміністративну) природу діяльності щодо надання цих послуг.

Е. Демський зауважує, що адміністративна послуга – це вчинення органом (посадовою особою) владних повноважень, дій, які забезпечують юридичне оформлення надання суб'єкту звернення відповідних повноважень, що спрямовані на набуття, зміну чи припинення прав і обов'язків для задоволення власних потреб морального, матеріального або особистого спрямування [3, с. 79].

Г. Писаренко зазначає, що адміністративні послуги виникають під час реалізації суб'єктивних прав фізичної або юридичної особи (за їх заявою) в процесі публічної владної діяльності адміністративного органу для отримання певного результату [13, с. 9].

В. Тимошук розглядає адміністративні послуги під призмою «служіння держави (влади) людині (суспільству)», а тому діяльність владних органів із надання послуг має аналогічну спрямованість як у приватному секторі – задоволення певних потреб особи, яка здійснюється за зверненням цієї особи. При цьому науковець розглядає адміністративну послугу у двох аспектах:

– як публічно-владну діяльність адміністративного органу, спрямовану на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації прав фізичної або юридичної особи, яка здійснюється за заявою цієї особи;

– як результат публічно-владної діяльності адміністративного органу, спрямованої на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації суб'єктивних прав фізичної або юридичної особи, яка здійснювалась за заявою особи [16, с. 9].

Тлумачення терміну «адміністративні послуги» такими дослідниками, як М. Ославський, В. Колпаков, О. Мордвінов, Л. Ляшенко, Д. Сухінін і Ю. Шаров, зводиться до розуміння адміністративної послуги як результату здійснення владних повноважень суб'єктом, який відповідно до закону забезпечує юридичне оформлення умов реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їх заявою (видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрацій тощо) [12, с. 45; 6, с. 14; 8, с. 61; 18, с. 231]. На думку цих дослідників, адміністративні послуги разом із управлінськими є видами державних послуг, які, у свою чергу, надаються не тільки органами державної влади (в основному виконавчої), а й державними підприємствами, установами, організаціями, а також органами місцевого самоврядування в порядку виконання делегованих державою повноважень за рахунок коштів державного бюджету [18, с. 231].

Відповідаючи на питання щодо місця адміністративних послуг у всій сукупності послуг, які надаються владними органами, звернемось до наукового доробку Н. Шамрай. Науковець під послугами розуміє вид діяльності, який задовольняє певну людську потребу, яка здійснюється за її зверненням. При цьому всі послуги, які надаються публічним сектором (а саме органами державної

влади, місцевого самоврядування, державними та комунальними підприємствами, акредитованими суб'єктами, нотаріусами або іншими суб'єктами за рахунок публічних коштів), скидають публічні послуги.

Публічні послуги, у свою чергу, поділяються залежно від суб'єкта, що надає публічні послуги, на державні та муніципальні. Державними є послуги, що надаються органами державної влади (виконавчої) та державними підприємствами, установами, організаціями, а також органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих державою повноважень за рахунок коштів державного бюджету. До муніципальних належать послуги, що надаються органами місцевого самоврядування, а також підприємствами, установами, організаціями в частині виконання делегованих органами місцевого самоврядування повноважень за рахунок коштів місцевого бюджету. Важливою складовою частиною як державних, так і муніципальних послуг є адміністративні послуги [17, с. 59–63].

Таким чином, узагальнюючи різні підходи науковців до розуміння «адміністративної послуги», слід відмітити відсутність єдиної позиції із цього питання. Наявність різних поглядів на зміст поняття «адміністративні послуги» цілком зрозумілий, адже поняття – це «одна з форм мислення, результат узагальнення суттєвих ознак об'єкта дійсності».

На думку М. Зварича, щоб розкрити сутність поняття «адміністративні послуги» через визначення терміна, необхідно виділити ознаки, які ці послуги характеризують [4, с. 16].

Зокрема, В. Телицька виділяє загальні (притаманні всім адміністративним послугам) та особливі ознаки (характерні окремим видам адміністративних послуг). До загальних ознак адміністративних послуг науковець відносить: наявність публічного (суспільного) інтересу; обов'язок публічної влади забезпечити надання адміністративної послуги, тобто створити умови для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи; гарантування державою надання адміністративної послуги; достатність бюджетного фінансування процесу надання адміністративних послуг; підстава надання адміністративної послуги – закон (передбачає право на одержання особою конкретної адміністративної послуги та відповідне повноваження адміністративного органу) та ініціатива конкретної особи; привід для здійснення юридичних дій – звернення зацікавленої особи; уповноважений суб'єкт (адміністратив-

ний орган) – особа, наділена владними повноваженнями відповідно до закону; відповідальність посадових і службових осіб за невиконання / неналежне виконання обов'язку з надання адміністративних послуг; суб'єкт звернення (суб'єкт одержання адміністративної послуги) – конкретний адресат; наявність взаємних прав і обов'язків уповноваженого суб'єкта і суб'єкта звернення; наявність спеціального правового регулювання порядку надання адміністративних послуг; результат адміністративної послуги – адміністративний акт [11, с. 12–13].

І. Коліушко серед ознак, притаманних адміністративним послугам, виділяє такі: адміністративна послуга надається за зверненням фізичної або юридичної особи; надання адміністративних послуг пов'язане із забезпеченням юридично значущих умов для реалізації прав конкретної приватної особи; адміністративні послуги надаються виключно владними установами через реалізацію владних повноважень; право на одержання особою конкретної адміністративної послуги та відповідне повноваження органу влади має визначатися лише законом; результатом адміністративної послуги є адміністративний акт – рішення або юридично дія органу влади, якими задовольняється звернення особи [5, с. 85].

В. Авер'янов, розглядаючи діяльність органів влади у сфері надання адміністративних послуг під кутом «людиноцентристської» ідеології (служіння держави інтересам людини), до особливих ознак адміністративних послуг відносить:

1) адміністративні послуги надаються виключно органами владних повноважень – органами державної влади; уповноваженими на те державними підприємствами, установами, організаціями; органами місцевого самоврядування – в порядку здійснення ними завдань і функцій у межах, визначених законом;

2) надання адміністративних послуг пов'язане із забезпеченням створення умов для реалізації фізичними чи юридичними особами прав, свобод і законних інтересів шляхом вирішення відповідних процедурних питань;

3) надання адміністративних послуг презюмується (вбачається) за рахунок коштів державного чи місцевого бюджетів, тобто має бути безоплатним;

4) компетенція органів владних повноважень щодо надання певного виду послуг визначається законодавством і відповідно до затверджених стандартів [1, с. 4].

К. Ніколаєнко наголошує на наявності таких особливих ознак адміністративних послуг:

мета – реалізація права/виконання обов'язку; сфера застосування послуги (наприклад: соціальна, підприємницька); форма звернення – заява/повідомлення; суб'єкт надання адміністративної послуги (діяч) – орган виконавчої влади/орган місцевого самоврядування; суб'єкт одержання адміністративної послуги (адресат) – фізична особа/юридична особа; вартість надання адміністративної послуги – платні послуги/безоплатні послуги; джерело фінансування – державний бюджет/місцевий бюджет; зміст послуги – реєстрація/дозвіл/ліцензія/патент/паспорт/посвідчення [9, с. 272].

Аналіз норм Закону України «Про адміністративні послуги» [14] дає можливість стверджувати про притаманність адміністративним послугам певних ознак, які в сукупності відокремлюють ці послуги від інших видів публічних послуг. Зокрема, для надання адміністративної послуги необхідне волевиявлення фізичної чи юридичної особи (подання відповідної заяви); суб'єктом надання адміністративної послуги виступає суб'єкт, наділений владними повноваженнями (орган виконавчої влади, інший державний орган, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги); в результаті надання адміністративної послуги відбувається набуття, зміна чи припинення прав та/або обов'язків особи, яка звертається за отриманням адміністративної послуги; адміністративна послуга носить завжди індивідуальний характер і не може бути передана іншому суб'єкту звернення.

І. Коліушко наполягає на притаманності адміністративним послугам типовості (ординарності). Ця ознака особливо актуальна для адміністративних послуг, які можуть надаватися через «універсами послуг», де спілкування між адміністративним органом і особою фактично є «документальним» і, як правило, не вимагає особистого вислуховування особи [5, с. 119].

Виявлення ознак адміністративних послуг дає можливість здійснити їх розподіл за відповідними критеріями. Так, І. Коліушко та В. Тимошук виділяють адміністративні послуги:

– за рівнем установлення повноважень щодо надання адміністративних послуг і видом правового регулювання процедури їх надання можна виділити адміністративні послуги: із централізованим регулюванням (закони, акти Президента, Кабінету Міністрів та центральних органів виконавчої влади); з локальним регулюванням (акти органів місцевого самоврядування, місцевих орга-

нів виконавчої влади); зі «змішаним» регулюванням (коли має місце одночасно і централізоване, і локальне регулювання);

– за критерієм платності: платні та безоплатні послуги;

– за змістом: реєстрація; надання дозволу (ліцензії); сертифікація; атестація; верифікація; нострифікація; легалізація; встановлення статусу, т.п.;

– за предметом (характером) питань: підприємницькі (господарські); соціальні; земельні; будівельно-комунальні послуги тощо [5, с. 34; 16, с. 49].

Більшість вітчизняних науковців не спростовують наведену класифікацію, а лише доповнюють чи уточнюють її. Так, В. Космідайло, погоджуючись із наведеними вище видами адміністративних послуг, доповнює цей перелік залежно від таких класифікаційних ознак: за джерелами фінансування надання послуг (ознаками класифікації є державний бюджет, місцевий бюджет, фінанси підприємств, установ або організацій); за категоріями одержувачів (послуги для громадян та для підприємств (юридичні і фізичні і особи)) [7].

Аналізуючи адміністративні послуги з позиції платності чи безоплатності адміністративних послуг, Е. Демський виділяє обов'язкові і додаткові (необов'язкові) послуги для забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів приватної особи [3, с. 81]. До обов'язкових послуг він відносить ті послуги, без отримання яких не можуть реалізовуватись суб'єктивні права приватної особи, в результаті чого не будуть забезпечені реалізація прав громадян, визначених Конституцією і законами України. До цієї групи послуг можна віднести послуги, які впливають на матеріальний стан та благополуччя приватної особи, позбавляють її можливості забезпечення власних потреб, реалізації права на працю і достойний заробіток тощо (реєстрація права власності на нерухоме майно, реєстрація підприємницької діяльності особи тощо). Вирішуючи питання платності цієї групи послуг, доцільно обмежитися відшкодуванням лише вартості фактичних витрат, понесених органом владних повноважень для їх надання.

Додаткові послуги, як вважає науковець, – це такі послуги, отримання чи неотримання яких не впливає на реалізацію основних прав приватної особи, закріплених Конституцією і Законами України. Такі послуги надаються понад загальноприйнятий рівень (мінімум) життєдіяльності

(наприклад, видача посвідчення на право керування транспортним засобом, видача дозволу на любительську рибну ловлю, зміну прізвища, ім'я та по батькові, проведення акредитації, здійснення в певних випадках сертифікації, верифікації, нострифікації, акредитації, т.п.). Такі послуги суттєво не впливають на життєзабезпечення особи, носять допоміжний характер задоволення потреб за інтересами, тому питання щодо їх платності, на думку науковця, є безспірним [3, с. 81].

В. Телицька поділяє адміністративні послуги: 1) за суб'єктом здійснення – надаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування; 2) за видом бюджету – надаються за рахунок коштів як державного, так і місцевого бюджету; 3) за результатами здійснення владних повноважень уповноваженим суб'єктом – прийняття індивідуального адміністративного акта; 4) за змістом діяльності – видача дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації; 5) за суб'єктом ініціативи – за зверненням (за заявою) фізичної/юридичної особи; 6) за функцією держави – забезпечувальна, спрямована на реалізацію прав, свобод і законних інтересів (тобто забезпечує юридичне оформлення умов реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів) / виконання особою визначених законом обов'язків [11, с. 14].

Висновки і пропозиції. Таким чином, підсумовуючи аналіз стану сучасних наукових розробок у сфері надання адміністративних послуг в Україні, варто зауважити, що у світлі переорієнтації відносин органів державної влади й органів місцевого самоврядування з громадськістю та сервісної спрямованості їх діяльності у сфері надання адміністративних послуг все більшої актуальності набувають дослідження теоретичних аспектів надання адміністративних послуг. Адміністративні послуги є одним із важливих засобів регулювання відносин між владою і громадськістю, а якість їх надання свідчить про рівень забезпеченості прав і свобод громадян.

Водночас потребують подальшого опрацювання питання вдосконалення понятійного апарату сфери надання адміністративних послуг, класифікації їх видів, нормативно-правової регламентації переліку адміністративних послуг, особливо зважаючи на процеси децентралізації в державі, тих послуг, які надаються органами місцевого самоврядування. Власне вирішення вказаних питань може стати предметом подальших розвідок у цьому напрямі.

Список літератури:

1. Авер'янов В. Оновлення доктринальних засад українського адміністративного права у світлі євроінтеграційних вимог. Юридична Україна. 2010. № 3. С. 4–10.
2. Афанасьєв К. Державні управлінські послуги та законні інтереси особи: взаємозв'язок понять. Юридична Україна. 2007. № 7. С. 26–29.
3. Демський Е.Ф. Адміністративні послуги і їх юридична природа. Юридична наука : наук. юрид. журн. 2011. Вип. 1. С. 79–86.
4. Зварич М., Рач В., Репецька Т. Операційне визначення терміна «адміністративні послуги». Вісн. держ. служби України. 2010. № 4. С. 15–20.
5. Коліушко І.Б. Виконавча влада та проблеми адміністративної реформи в Україні: монографія. Київ: Факт, 2002. 260 с.
6. Колпаков В.К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право): навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 256 с.
7. Космідайло І.В. Державні послуги: місце в системі державного управління та їх класифікація. Ефективна економіка: електрон. наук. фах. вид. 2012. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1250> (дата звернення: 15.05.2018).
8. Мордвінов О.Г., Ляшенко Л.О. Адміністративні послуги органів виконавчої влади та місцевого самоврядування. Держава та регіони. 2007. № 2. С. 60–65.
9. Ніколаєнко К.В. Заходи щодо вдосконалення організації надання управлінських послуг: у 2 ч. Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. Харків: Магістр, 2005. № 2(24). Ч. 1. С. 246–251.
10. Оболенський О.Ю., Горбатюк В.І. Адміністративні послуги у сфері управління державними фінансами. Державне управління: теорія та практика: електрон. наук. фах. вид. 2013. № 1. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej17/PDF/18.pdf> (дата звернення: 15.05.2018).
11. Організація надання публічних послуг на місцевому рівні: навч. посіб. / авт. кол.: Г.А. Борщ, Н.В. Васильєва та ін.; за заг. ред. О.С. Ігнатенка, О.І. Васильєвої. Київ, НАДУ. 2014. 444 с.
12. Ославський М.І. Виконавча влада в Україні: організаційно-правові засади: навч. посіб. Київ: Вид-во «Знання», 2009. 357 с.
13. Писаренко Г.М. Адміністративні послуги в Україні: організаційно-правові аспекти : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес, фінансове право, інформаційне право». Одеса, 2006. 20 с.
14. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5203-17> (дата звернення: 15.05.2018).
15. Сороко В. Концептуальний підхід до проблеми запровадження інституту надання державних послуг у практику діяльності державних службовців. Вісн. держ. служби. 2004. № 3. С. 11–19.
16. Тимошук В.П. Адміністративні послуги: посібник. Київ: ТОВ «Софія-А», 2012. 104 с.
17. Шамрай Н.В. Організація надання публічних послуг у містах з районним поділом: дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.04. Київ, 2017. 279 с.
18. Шаров Ю., Сухінін Д. Удосконалення політики і процедур надання адміністративних послуг. Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. Дніпропетровськ: ДРІДУ НАДУ, 2006. Вип. 4(26). С. 230–238.

АДМИНИСТРАТИВНЫЕ УСЛУГИ ОРГАНОВ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

В статье освещен научный потенциал в сфере оказания административных услуг. Раскрыты особенности и сущность понятия «административная услуга». Выяснено место административных услуг среди всех услуг, предоставляемых органами государственной власти и местного самоуправления. Определены признаки административных услуг. Осуществлена классификация административных услуг.

Ключевые слова: административная услуга, публичная услуга, управленческая услуга, признаки административных услуг, классификация административных услуг.

ADMINISTRATIVE SERVICES OF LOCAL GOVERNMENTS: THEORETICAL ASPECTS

The article highlights the scientific potential in the field of providing of administrative services. The peculiarities and essence of the concept «administrative service» are revealed. The place of administrative services among all services provided by state authorities and local governments has been clarified. The signs of administrative services are defined. Classification of administrative services is carried out.

Key words: administrative service, public service, management service, signs of administrative services, classification of administrative services.